Ч. 99. Четвер 18 (5) мая 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма принимають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Нова орґанзация краєвої Ради шкільної. — Ювилей міністра справ заграничних ґр. Ґолуховского. — Самоубийство корейского аґента дипльоматичного в Льондонї. — Подїї в Росиї і росийско-японьска війна.

Після нового закона о краєвій Радї шкільній, санкціонованого дня 15 лютого с. р., буде галицка краєва Рада шкільна складати ся, як слїдує: 1) З предсїдателя, котрим есть кождочасний намістник краю, або віцепрезидента краєвої Ради шкільної або також на случай потреби з єго заступника іменованого намістником; — 2) з референтів для справ шкільних, адміністрацийних і економічних; — 3) з інспекторів краєвих; — 4) з трох делеґатів Видїлу краєвого, з котрих один мусить бути Русином а котрі мусять мати пасивне право вибору до сойму; — 5) з делеґатів духовних латиньского, руского і вірменьского обряду; з одного протестантского і одного жидівского віроісповіданя. Сих делеґатів іменує Цїсар на внесенє міністра просьвіти а на предложенє намістника, котрий має порозуміти ся з митрополичими ординаріятами і верховною властию протестантского віроісповіданя. — А дальше: 6) з шести фахових знатоків шкільництва, з котрих три мають бути покликані з поміж учителів висших шкіл середних, один з шкіл народних, взглядно семінарий учительских а один із шкіл торговельних або промислових. Два з тих шести членів мусять бути Русини. Сих членів іменує Цїсар на внесенє міністра просьвіти а на предложенє Видїлу краєвого зроблене намістникови; — 7) з делеґатів міста Львова і Кракова. Сї делеґати мусять мати пасивне право вибору до ради громадскої і не можуть бути учителями підвластними краєвій Радї шкільній.

На основі сего закона ухвалив Видїл краєвий заіменувати: 1) Яко делеґатів Видїлу краєвого: Ґр. Льва Пініньского, др. Йосифа Верещиньского, члена Видїлу краєвого і д-ра Еміля Савицкого, сеніора професорів рускої ґімназиї у Львові; — 2) яко фахових знатоків предкладає до іменованя: а) з поміж учителів висших шкіл д-ра Казим. Моравского, професора Университету в Кракові; Тадея Фідлєра, професора Політехніки у Львові і д-ра Кирила Студиньского, професора рускої мови і лїтератури при Университетї у Львові; — б) з поміж учителів шкіл середних: Т. Солтисіка, директора ґімназиї в Кракові; — в) із шкіл народних, взглядно семінарий учительских: професора Александра Барвіньского; — г) із шкіл торговельних або промислових: Антона Павловского, директора Академії торговельної у Львові.

Міністер справ внутрішних Є. Екс. ґр. Аґенор Ґолуховский обходив ві второк дня 16 с. м. десятилїтний ювилей свого урядованя. З тої нагоди складали п. Міністрови ґратуляциї всї урядники міністерства справ заграничних, а Є. Екс. п. Намістник ґр. Андрей Потоцкий і репрезентация міста Львова вислали єму також телеґрафічно свої ґратуляциї.

Велику сензацию в сьвітї політичнім зробило самоубийство корейского аґента дипльоматичного І-Гуняна в Льондонї, котрого він допустив ся, як кажуть, з горя і розпуки в тім переконаню, що самостійність Кореї рішучо вже пропала. Та й другі дипльомати корейскі суть також того переконаня, але не беруть того так траґічно і не тратять надії. Недавно тому корейский посол в Петербурзї так висказав ся о будучности Кореї: То неправда, мов би наш край попав ся зовсїм в руки Японців; лише що недавно одержав я повідомленє від свого правительства, що то неправда. То правда, що нам дуже прикро, що Японцї господарять в Кореї, як хотять; але ми не можемо против того нічого вдіяти. Коли японьске войско так сильне, що заняло Корею — то щож діяти?

---

2)

Щастє Баркера.

(З анґлїйского — Брет Гарта).

(Дальше).

Тим більше нема причини для нас лишити єго в спокою і уникати навіть тіни підозріня, немов би ми хотіли єму в тім перешкодити — відповів Деморест рішучо. — І так не бракне всіляких драбів, котрі будуть старати ся вмовити в него, що ми єго використовуємо. Я волїв би, аби він вернув до нас, коли вже стратить гроші, з порожними руками, але цілком такий, як був доси, нїж мав би я пробовати робити з него иншого чоловіка, як єго Бог сотворив.

Повага, з якою Деморест говорив, була так противна єго звичайній веселій вдачи, що Стесі нічого на то не відповів.

— Менї здасть ся, що ми відчуємо недостачу єго в щоденнім житю — сказав по короткій перерві.

Деморест мовчав і урвав галузку з найблизшого деревця, та обривав з неї листки один по другім, аж не лишило ся нї одного. Відтак ударив себе галузкою по холяві і пускаючись наперед, сказав до товариша:

— Ходи, берім ся до роботи.

Тимчасом Баркер в дорозї до Бумвіль поводив ся також дуже дивно. Він вправдї ішов випрямлений так довго, доки ще бачив хату, але відтак задля своєї добрячої простоти не мучив ся більше немилими чувствами. Коли би був не вичитав в очах своїх спільників найочевиднїйшу сердечну утіху, то був би думав, що они завидували єму єго щастя. Але чому они не хотїли подїлити ся з ним? Чому вже наперед говорили, що їх товаришованє скінчило ся? Чому ті гроші — що так були далекі від єго думок і про котрі він цїлком не журив ся — чому они нараз змінили їх? Атже єго самого не змінили; він остав таким самим. Як часто говорили они в жартї про добуте золото в будучности і розповідали, що будуть робити з тими скарбами! А тепер коли щастє одному з них усьміхнуло ся, наслїдок був лиш той, що они від себе відчужили ся. Того не міг він зрозуміти і то дуже єго болїло; але дивним дивом він почував в собі рівнож якусь силу, що зможе відплатити ся і також з своєї сторони їх діймити. Був тепер богатий і хотїв їм показати, що він і без них зможе дати собі раду і не буде потребувати о нїкім більше думати, лише о собі і о Кітті.

При цїлій простоті і безкористовности молодого чоловіка і помимо єго честности супротив товаришів, не можемо того замовчати, що скоро лиш він зрозумів, що став богачем, першою єго гадкою була молода дївчина. То була Кітті Картер, дочка властителя гостинницї в Бумвіль, до котрого належала парцеля, яку всї три спільники хотїли набути. Що перед єго очима стояло саме тепер лице хорошої дївчини, то не було це ознакою невірности супротив приятелїв, котрим він радо був би поміг. Але в своїм теперішнім роздразненім настрою гадав він не без гніву на то, як часто они допікали єму Кіттею і то спонукало єго, що він не хотїв перед ними звіряти ся. На всякий спосіб тепер мусів він сейчас відвідати свою дївчину.

То впрочім не представляло нї найменших трудностий, бо прості відносини в Бумвіль і домашні порядки єї вітця велїли, щоби панна Кітті деколи услугувала гостям при столї. Цїле місто дїлило ся на єї теперішних і бувших обожателїв. Кого она відтрутила, той в німій безнадійности думав над своєю любовю, бо Кітті була одною з тих незвичайних, хороших дївчат, які деколи стрічають ся в пограничних місцевостях полуднево-західних краів Сполучених Держав. Єї поява мала щось так величавого і ориґінального, єї черти лиця були так принадні, а струнка стать порушала ся в гостинній салї готелю з таким спокоєм і елєґантностию між єї грубим вітцем а старою, слабовитою матерію, що здавало ся, немов би то була яка чужа панна благородного походженя. На трех наших спільників, що визначали ся гладшим поведенєм і висшим образованєм, звернула Кітті від самого початку свою увагу, а задля якихсь тайних причин, яких нїхто не міг здогадати ся, тїшив ся особливо Баркер єї прихильностию.

Він прискорив тепер ходу і коли хоругровка на бумвільскім готели в малій долині перед ним виринула, почав він поважно розважувати, чи не повинен би радше поступити насамперед до банку, дати там свої акциї до переховання і зажадати якого завдатку, аби явити ся перед панною Кітті в новій краватцї і в білій сорочцї. Але пригадав собі, що пів

Але ми все-таки бережемо неутральність. До нас прийшли Япанці, а змінить ся стан річий, то прийдуть також і Росияни. Тоді не виключене, що в нашім краю будуть вести ся воєнні операциї, але ми не возьмемо в них участи. Ми можемо обурювати ся на поступоване Япанців, але годі нам казати то їм отверто. Япанці могли би нам кождої хвилї виповісти війну, а тоді зле би з нами було. Коли же позістанемо неутральні, то збережемо нашу независимість і житє многих людий.

Політичні убийства в Росиї станули тепер на порядку дневнім і можна припускати, що пропаганда дїла розпочинає вже свою роботу. Ось кілька нових вістий о таких убийствах. З Риґи доносять: Передвчерашної ночи о 11 годині близько парку Ґрінберґера кинули невислїджені доси виновники бомбу на комісаря полициї і двох вояків. Комісар і один вояк тяжко ранені. Другий вояк, котрий пустив ся був за виновниками в погоню, погиб на місци поцїлений кулею з револьвера. Комісар ще жиє, а зранений вояк помер. — На коменданта вильненьского округа воєнного виконано замах в хвили, коли він в поїздї зелїзничім доїзджав до Либави. Невислїджені виновники, котрим удало ся втечи, стріляли кілька разів у вікно до пересїку, в котрім сидів командант і зранили єго легко. — В Житомири якийсь робітник стріляв два рази до поліцмайстра Кудрасова, коли той входив до реставрациї і забив єго. Убийника арештовано.

Сенат судовий в Петербурзї затвердив вирок першої інстанциї, засуджуючий Калаєва, убийника вел. кн. Серґія, на кару смерти. Розправа відбула ся дня 13 с. м. при замкнених дверех і лиш в присутности матери і сестри Калаєва та єго оборонців. Вирок оголошено о 4 год. при отвертих дверех. Караєв і єго родина вислухали єго спокійно.

Межи Франциєю а Япанїєю готово прийти до нового конфлїкту, позаяк Рожественскому удало ся позакладати вздовж французского побережа аж по Сайґон стациї телеґрафів без дроту, що дає єму можність за посередництвом французских урядів телеґрафічних порозуміватп ся з Петербургом.

Новинки.

Львів, дня 17-го мая 1905.

— **Начальний директор гал. почт і телеґрафів** п. Сеферович повернув з відпустки і обняв урядоване.

— **В справі еміґрациї.** Дня 13-го с. м. відбула ся нарада еміґрацийної субкомісиї посольскої палати ради державної. Реферував пос. Меруновнч. Комісия постановила покликати знатоків справи з поодиноких коронних країв на конференцию, котра відбуде ся дня 22-го червня у Відни. Знатокам буде доручений проект еміґрацийного закона, щоби висказали про него свою думку письменно або особисто. З Галичини постановлено покликати: дра Бенїса, секретаря торговельно-промислової палати в Кракові, дра Бузека, проф. университету у Львові, протоїгумена Філяса, комісаря полиції з Осьвенцима Крижановского і проф. львівского университету дра Йосифа Семирадского.

— **Концерт в честь Шевченка у Львові.** Читальня „Просьвіти" у Львові на Городецкім передмістю устроює в недїлю дня 21 с. м. о год. 6-ій по полудни в салї товариства „Skała" при ул. Мицкевича, концерт в честь Тараса Шевченка. Половина чистого доходу призначена на Захоронку. Білети буде можна дістати вже від четверга межи 6 а 8 годиною вечером в льокали читальнї при площи сьв. Юра ч. 5, а в день концерту від год. 4 по полудни при касї. Цїни місць дуже дешеві і тому для кождого приступні.

— **Огнї.** В Жулинї, стрийского повіта, знищив пожар 9 загород. Шкода виносить 9 00 кор. і була по части обезпечена. — В Недїлисках, перемишляньского повіта, згоріло 5 селяньских загород, а шкоду обчисляють на 6524 корон. — В Жовнівцї коло Бережан згоріли дня 5 мая с. р. чотири господарства вартости 8.000 К. Причиною огню були дїти, котрі бавлячи ся на подвірю, викопали в земли ямку, подібну до печи і там палили солому.

— **Замах на нову зелїзницю.** З Цельовца в Каринтиї доносять, що на зелїзници через гору Караванки хотїли висадити у воздух новий голенбурский віядукт. Дотеперішне слїдство вказує на те, що замах хотїли виконати видалені робітники при помочи динаміту украденого з маґазину. Ушкоджене вимагає нової конструкциї трех склепінь.

— **Незвичайна крадїж.** В ночи з 11 на 12 с. м. украдено з каплицї в італїяньскій місцевости Філїне-Вальдарно статую Матери Божої, один з найзнаменитших творів штуки артиста Луки делля Робія. Злодїї мусїли послугувати ся возом, бо статуя важила 2 метричні сотнари. Вартість статуї оцїнюють на 70.000 лїрів.

— **Товариство старших дївчат.** Так зове ся одно ориґінальне товариство, що повстало недавно в Німеччинї, а гуртує в собі самі незамужні женщини. Статут товариства опирає ся на ось яких основах: Кождий член товариства обовязаний старанно убирати ся і фризуватись, щоби виглядати розкішно і приманчиво. Пань, що числять більше як 30 лїт житя, не принимає ся до товариства. Кожда женщина, що належить до товариства, повинна мати на стілько образованя, сприту та інтелїґенциї, щоби могла добре боронити програми товариства, приєднувати для неї все більше членів і поборювати успішно любов до поганїйшої половини людского рода. Заключене подружа буде уважати ся очевидною зрадою і карати ся виключенєм з товариства.

— **Також „молодята".** В Глядорфі коло Оснабріку в Німеччинї побрала ся перед кількома днями „молода пара", що числить разом 162 лїт. „Пан молодий" має 79 лїт, а „панна молода" лише 83.

— **Семий раз розвела ся** в Новім Йорці 35-лїтна Марі Кравтер. Перший раз віддала ся маючи 14 лїт.

— **Убийство.** Караний вже за убийство капраля Мошко Крайтер, син парасольника в Новім Санчи, убив дня 12 с. м. столярского челядника. Вечером ішло двох челядників ули-

---

на ців дав Деморестови слово акций поки-що не рушати, а що при намірeній стрічи і розмові з Кіттею не буде міг додержати Деморестови слова, аби о цїлій справі нічого не згадувати, то він не хотів ще більше обтяжати свою совість.

Але коли прийшов до готелю, найшла на него нараз якась дивна несьмілість: він прийшов саме в тім невідповіднім часї, коли сніданє скінчило ся, а до обіду ще не ладжено ся. Неможливаж річ була говорити з Кіттею в пустій комнатї посеред поперевертаних крісел і голих столів; до тогож була она певне саме тепер занята при домашнім господарстві.

Але дївчина побачила Баркера крізь вікно, як він ішов дорогою і з хитро уданим спокоєм появила ся в сали, аби там щось приладити для обіду. Коли він побачив так несподївано входячу паню свого серця, покинула єго відвага. Ледве що задуманий намір допоміг єго несьміливости і коли она вийшла против него з сияючою усьмішкою на лици, спитав він просто, чи може бачити ся з єї вітцем. Кітті прикусила уста і ідучи торжественно наперед, повела єго до бюра. Отворила двері і не підносячи очий сказала строго дїловим голосом:

— Пан Баркер хоче з вами говорити!

Відтак відвернула ся і відійшла.

Та мала пригода була причиною приспішеня кризи; бо Баркер пізнав сейчас, що мусить відкупити від Картера звістну нам вже парцелю для своїх спільників і внаслїдок того мусить єму оповідати про своє несподїване щастє і зі всїми подробицями, на доказ, що бере справу поважно і може заплатити. І не надумуючись так зробив. Картер був дуже обротним купцем; супротив загально звістної щирости Баркера не сумнівав ся нї на хвилю о правдивости оповіданя, тим більше коли побачив на власні очи акциї. Він хотів продати акциї за 200 долярів, але богатий купець, що задля дружби важив ся на купно, заплатить певне більше.

— Так — сказав він, лагідно усьміхаючись — тілько жадав я тоді, пане Баркер, але як знаєте, від тоді пійшло всьо значно в гору.

Але супротив цїлковитої простоти буває часом і найбільша хитрість безсильною. Баркер вірив єму цїлковито, але почав вже боятп ся — не задля за високої цїни купна, лише задля можливости, щоби єго спільники не відкинули цїлковито єго подарунку. І тому скоро скористав з замітки Картера.

— Коли так, то я ще пораджу ся з моїми спільниками — відповів скоро — бо я ще цїлком не знаю — додав цїлком щиро — чи они взагалї приймуть від мене той дарунок, тому волію не спішити ся.

Картер здурнїв — того він не надїяв ся.

— Ви, пане Баркер, дуже палкі — сказав він з солодким усьміхом — очевидно я купець, але між приятелями не бере ся всього так строго. Коли ви кажете, що я хотів двіста, то нехай так буде, не беру свого слова назад. Не говорім більше о тім, — парцеля ваша; сейчас напишу контракт купна.

— Але — замітив Баркер вагуючись — атже я не маю ще зовсім гроший і —

— Гроший! — скрикнув Картер обурений — хто питає о то між приятелями? Виставте менї вексель платний за трийцять днів, то менї цїлковито вистане. Саму справу сейчас полагодимо; що можна нинї зробити, не треба відкладати на завтра.

І заки ще здивований і нерішучий купець міг супротивити ся, виставив вже Каркер вексель, який Баркер мав підписати, а крім того мав покласти свій підпис під контракт купна.

— Коли хочете, пане Баркер, своїм спільникам зробити несподїванку, як здогадую ся — сказав дальше Картер усьміхаючи ся — то тепер лучає ся найлїпша нагода. За пять хвиль іде мій післанець до Гемч; він мусить переходити попри вашу хату і там може віддати панам контракт і так сказати-б заскочити їх, заки би они могли ще що замітити. Таких річий не треба відкладати. Впрочім ми так скоро не випустимо вас звідси, бо ви винні нам ще візиту. Доси заходили ви до готелю все лиш як чужий, тому мусите нинї лишити ся на другім снїданю. Моя стара занята при господарстві, але тимчасом нехай Кітті спробує забавити вас; велїть їй дещо заграти на новім фортепянї.

Заклопотаний, а однако ущасливлений несподїванними запросинами підписав Баркер майже несьвідомо вексель і вложив контракт до куверти, яку заадресував до Демореста. Скоро Картер післав післанця, завів Баркера до комнати, яку загально називано „сьвітлицею панни Кітті". Звичайні гостї не мали вступу до тої сьвятинї і хоч би які послуги робила молода дївчина в готели чи при столї в гостинници, то скоро лиш переступила той сьвятий поріг, всьо забувало ся і она почувала ся лиш яко „панна Картер". Она приймала там вже найзнатнїйших людий, начальника повіту і жінку банкового інспектора; що Баркер найшов там доступ, то була небувала честь.

Несьміло розглядав ся по комнатї, що оповідала своїм устроєнєм про житє і привички Кітті. Під стїною стояв фортепян, вивезений в гори на хребтах мулів. Над фортепяном висїв образ голови Мінерви, рисований оловцем, коли ще Кітті мала дванайцять лїт. Був тут також і єї власний портрет, мальований якимсь переїзджаючим артистом, хороші порцелянові річи і богато цьвітів, а навіть зівяла, але ще пахуча китиця з лїсних цьвітів, яку жертвував їй перед чотирнайцятьми днями Баркер. При єго входї кинула панна Кітті скоро свою білу хустину на китицю, від чого серце молодого чоловіка ще сильнїйше забило ся. Однако єго радість скоро минула, коли Картер відозвав ся своїм грубим голосом, силуючи ся жартувати:

цею і закпили собі з рудої бороди Крайтера. Той в тій хвили кинув ся на одного з них, вхопив єго в пів, піднїс і кинув о хідник так, що сильно збудований 18-літний хлопець вже не встав. Крайтера арештовано.

— **Самоубийства.** В Будзанові, теребовельского повіта, отруїла ся розпущеним фосфором 17-лїтна Анна Квашиньска. — На зелїзничім шляху між Ряшевом а Ланцутом кинув ся під зелїзничий поїзд 21-лїтний купчик з Ряшева Ісаак Офнер і погиб на місци. Причина самоубийства незвістна.

† **Помер** в Дитятині коло Болшівця в домі своїх родичів Витовт Лєвицкий, ученик 4-ої кляси гімназиальної, син народного учителя.

Телеграми.

Відень 17 мая. Приїхав тут нинї рано австро-угорский амбасадор з Константинополя барон Каліс.

Прага 17 мая. З нагоди надходячої сесиї соймової устроїли тутешні социялісти громадну демонстрацию, підчас котрої сьпівано социялістичні пісні і підношено оклики: Ганьба Лобковичеви! Проч з теперішним парляментом! Перед льокалями „Ческої Політики" і „Народ. Лїстів" зроблено котячу музику.

Рим 17 мая. З причини злив ріки в горішній Італії прибули і настала повінь. Місто Віченца стоїть під водою, котра підняла ся на кілька метрів понад нормальний стан. Під Кольонїя Венета завалив ся міст зелїзничий по переїздї по нїм поспішного поїзду.

Мадрид 17 мая. В полудневій Іспанії настало дуже прикре положенє тамошних селян. Сонце випалило всї засіви і на жнива нема найменшої надії, але селяни покидають масами свої землї. В кількох місцевостях настали розрухи викликані людьми позбавленими роботи. Прийшло до бійки з поліцією і поранено богато людий, а многих арештовано. Рада міністерияльна відбула нараду над ратунком і зажаданєм кредитів запомогових.

Льондон 17 мая. Бюро Райтера доносить з Токіо, що там розійшла ся чутка, що Німцї заняли хіньский залив Гаїчу і єсть обава, що подібна зміна status quo в Хинї, особливо же по подіях з балтийскою фльотою, погіршить значно воєнну ситуацию.

Уфа 17 мая. (Петерб. Аґ. тел.) Ґубернатора Уфи, ґен.-майора Соколовского зранено тяжко кількома вистрілами з револьвера підчас перерви межи актами представленя театрального в публичнім городї. Виновник замаху втїк. Стан ґубернатора єсть дуже грізний. Чинности ґубернатора обняв віцеґубернатор Богданович.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 16 мая: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·80 до 9·10; жито 6·40 до 6·60; овес 7·30 до 7·50; ячмінь паханий 6·75 до 7·25; ячмінь броварний 7·30 до 7·75; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·— горох до варення 8·— до 10·—; вика 11·50 до 12·50; бобик 7·50 до 8·—; гречка 9·— до 11·—; кукурудза стара 8·50 до 8·75; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 45·— до 65·—; конюшина шведска 65·— до 80·—; тимотка 25·— до 32·—.

— Можеш, Кітті, забавляти пана Баркера аж до снїданя, дещо заграти на фортепяні, аби побачив, який поступ зробила ти в музиці. Але будь вічлива, бо він тепер богатий пан, що незабаром буде ходити по Сан Франціско в чистім білю і в циліндрі на голові, а на Бумвіль і не подивить ся. Ну, молодята, звинїть мене на хвилю; занесу тимчасом контракт до записаня в урядї. Такі річи треба сейчас полагоджувати.

Коли старий відійшов, стало Баркерови дуже ніяково. Картер не лише випередив єго з вістию і тим відобрав єму нагоду до щирої розмови, але надав єго відвідинам значіня самохвальби. Що она собі о нїм подумає! Засоромлений і заклопотаний стояв перед нею.

Однако панна Кітті цїлком нічого не замітила з єго заклопотаня, бо она нараз цїлком налякала ся, що в єї комнатї такий „страшний нелад." Єї лиця спаленїли і она брала ріжні річи до рук і ставила їх точнісїнько на те саме місце. Яка добра новина! Нї, як єї то тішить — і щось такого приходить все так несподівано. Саме так як погода — вчера вечером було ще цїлком студено, а тепер — яка спека! Пан Баркер мусїв певне і в дорозї замітити, що горячо і душно. Але може він тепер, від коли став богатим чоловіком, не ходить пішки? То дуже красно з єго сторони, що він зараз прийшов, аби сказати вітцеви — додала з милим усьміхом.

— Я хотів властиво лиш вам сказати, панно Кітті — почав Баркер — знаєте....

Але Кітті знала вже всьо. Коли він хотів їй сказати, то чому, коли єї побачив, питав за вітцем? В тім вправдї нема ніякої ріжницї; отець був би їй певно всьо оповів. Що пан Баркер лишить ся на снїданє, єї дуже тішить: инакше ледве чи була би єго ще побачила перед єго від'їздом з Бумвіль.

Того було за богато, щоби Баркер міг спокійно вислухати. З тою самою безоглядною щиростию і простотою, яку виявив перед єї вітцем, отворив тепер перед нею своє серце. Признав ся, що він любив єї з цїлої душі, від коли побачив єї перший раз підчас храму. Він був би сидів вічно і глядів на неї, не бачучи нічого і нікого иншого, а єї голос на хорі звучав для него як спів ангела. Але при своїй бідности і непевности своєї будучности він не сьмів так часто зближати ся до неї, як був би бажав, з боязни, що міг би перед нею зрадити ся з своєю безнадійною любовию. Але коли єму стало ясно, що тепер може їй дати становище і що она не буде потребувати бояти ся перед сьвітом своєї любови до него, він прийшов, аби їй всьо сказати. Хоч він не сьміє надіяти ся, то нехай она хоч вислухає єго.

Перед таким так хлопячим, простим і щирим виявленєм любови не було викруту. Кітті могла усьміхати ся, гнївати, приглядатись своїм рожевим личкам в зеркалї, або глядіти крізь вікно — всьо дармо. Єго любов немов би наповнила цїлу компату; їй видавалось, немов би була полоненою — мимо своєї несьміливости здавало ся, немов би він обіймав єї руками. Остаточно она на стілько заволоділа собою, що могла обернути ся до него і з блїдим та поважним лицем поглянути на него.

— Сїдайте — сказала вічливо.

Послушно, але з немалим зачудованєм сїв, а Кітті отворила фортепян і сїла на стільци. Она поставила перед себе кілька з шиткїв нот і кілька разів перебігла пальцями по клявішах. Відтак опали їй руки і погляди обоїх стрітили ся перший раз.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1905.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Перем.)
	6·10	„ Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	8·50	„ Кракова, Відня, Хирова (ч. Перем.)
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
	11·55	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·15		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·45	„ Тухлї (15/6 до 30/9), Сколього (1/5 до 30/9)
	4·32	„ Яворова
	5·00	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·15	„ Підволочиск, Гусятина, Заліщик (на Підз.)
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
		в ночи
	9·10	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·50	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче)
	10·20	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·43	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	9·00	„ Самбора, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	9·23	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·10	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
	2·55	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	4·10	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	4·15	„ Кракова, Відня, Сянока
	4·[illegible]	„ Самбора, Хирова, Сянока
	5·50	„ Коломиї, Жидачева, Керешмезе
	5·58	„ Яворова
		в ночи
	6·25	До Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·30	„ Рави рускої
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля (1/5 до 30/9), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·55	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·05	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·10	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·00		„ Підволочиск, Заліщик, Гусятина
2·40		„ Іцкан, Потутор, Скали
2·50		„ Кракова, Відня, Хирова
2·51		„ Іцкан, Калуша

Замітка. Час середно-европейский єсть пізнїйший о 36 мінут від часу львівского. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. н. можна набувати цїлий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Кръховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).